

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למזונות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 89 – ל סיון תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא - תורה מד

מה שמפין כף אל כף בשעת התפלה כי אמרו חכמינו, זכרונום לברכה (בראשית רבה פרשה א'): 'למה התחילה התורה מבראשית, כי העבד'ם יאמרו לנו גזלנים אתם, שכבשתם ארץ שבעה עממין בשביל זה, כח מעשיו הגיד לעמו, שהגיד שכל העולמות הכל מעשי ידיו, ולמי שהקדוש-ברוך-הוא רוצה הוא נותן וזה, לתת להם נחלת גוים, כי בידו הכל' וכל הדברים נקראים כח מעשיו, כנגד כ"ח אתון דעבדא דבראשית, כנגד כ"ח פרקין דידימוזה ידוע כי אוירא דארץ עממין היא טמאה (עיין שבת ט"ו: גיטין ח' נזיר נ"ד נ"ה): וְאוֹרֵא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, כי הוציא הקדוש-ברוך-הוא מתחת יד העבד'ם ונתן לנו אבל ארץ עמים, שהיא חוץ לארץ, שם אויר טמא וכשאנו מחאן כף אל כף, בזה נתעורר כ"ח אתון דבראשית, כח מעשיו ונמצא שבידו לתת לנו נחלת גוים, כי הכל של הקדוש-ברוך-הוא ובזה יש כח בידינו לטהר אויר ארץ העמים, כי נחזור ארץ העמים תחת ממשלת הקדוש-ברוך-הוא, ובידו לתת לכל מי שירצה, כמו שכתוב: "לתת להם נחלת גוים" ואז נטהר אויר המקום שאיש הישראלי מתפלל, ושואב אויר הקדוש כמו בארץ ישראל: גם על ידי מחאת כף, נתגרש אויר הטמא כי על-ידי [מחאת] כפיים נשמע קול, וקול הזה הוא אויר קדוש, מכ"ח אתון דעבדא דבראשית, מכ"ח פרקין דידימו כמו שאנו רואין בחוש, שנתגרש האויר על-ידי מחאת כפיים: ובשביל זה צריך לקבע מקום לתפלתו (ברכות ו): כמו שאנו רואין בחוש, שבני אדם הפאים למדינה שאינם מרגלים באוירה, על-ידי זה הם נחלשים ומתים, אפלו מנוה הרעה לנזה היפה (עיין כתובות ק"י): כן הדבר בתפלה, אפלו בשעומד להתפלל במקום שהתפלל צדיק, אף-על-פי-כן קשה לו מאד להתפלל שם, כי אינו מרגל באוירא של מקום, כל שכן מנוה היפה לנזה הרעה: וזה שאמרו חכמינו, זכרונום לברכה

(שם): 'כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם וְכוּ', אֱלֹקֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ' כִּי עַל יְדוֹ נִבְנְהָ עוֹלָם מַחְדָּשׁ, וּבְנִין עוֹלָם עַל יְדֵי אַבְרָהָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים פ"ט):

"עוֹלָם חֹסֵד יִבְנֶה": וְזֶה דְאִיתָא בְּתַקוּנָּה תַקוּן עֲשָׂרִין וְתַרְיַן (דף ס"ו): וּבְהַאי כַח יִשְׂרָאֵל מִתְתַקְפִּין עַל אָדוּם: וְעוֹד, (שם): צָרִיךְ לְסַלְקָא לְהַאי כַח לְגַבֵּי חֲכָמָה, וְזֶה בְּחִינַת: 'כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלָתוֹ אֱלֹקֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ' כִּי אַבְרָהָם הוּא יְמִין, 'הַרוֹצֵה לְהַחֲכִים יְדָרִים' (בְּבֹא בְּתָרָא כ"ה): וְעוֹד, 'אֱלֹקֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ', כִּי אַבְרָהָם הוּא רֵאשׁוֹן לְהַשְׁגַּת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כְּדִאִיתָא בְּזִהַר (לך-לך ע"ח): 'תִּקַּל בְּתַקְלָא עַד דְאֵתְגַלֵּיא לְה': וְזֶה פְרוּשׁ, (בְּרַכּוֹת כ"ו): 'תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין תְּקוּנָּה' תְּמִיד', זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל (עֵינן שׁוֹחֵר טוֹב מִזְמוֹר קָה דְבָרִים י"א):

"תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּה" הֵינּוּ צָרִיךְ לְרֵאוֹת שְׁתִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֹיֶרָא דְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ תַקוּן מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַתְפִּלָּה, שְׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד כְּנ"ל תְּקוּנָּה עַל-יְדֵי תְּמִיד, עַל יְדֵי בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל: וְזֶה פְרוּשׁ, (הוֹשַׁע י"ב): "וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה" עַל-יְדֵי הַיְדִים, עַל-יְדֵי מַחְאָת כַּף, הַדְּבוּרִים נְדָבָרִים בְּ"אֲדַמַּת קִדְשׁ" (זְכַרְיָה ב' רש"י שְׁמוֹת ו' עַל וְאֶהְרֹן אַחִיךָ יְהִי נְבִיאֲךָ): גַּם נִתְּבַטַּל הָרֵג וְאֲבָדוֹן מֵעוֹלָם, כִּי הַיְדִים הֵם בְּחִינַת: "יְהִי אֹר וְיְהִי אֹר", יְמִינָא וְשְׂמָאלָא, וְכַתִּיב (פְּרָאשִׁית א): "וַיִּרְא אֱלֹקִים אֶת הָאֹר וְכוּ', וַיִּבְדֵּל בֵּין הָאֹר" – דָּא אֶהְרֹן(תְּקוּנָּה תַקוּן ל' ע"א): וְזֶה בְּחִינַת (וַיִּקְרָא כ"ו): "וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְחֶרֶב לֹא תֵעָבֵר בְּאֶרְצְכֶם":

"אַתֶּם נֹצְעִים הַיּוֹם" (דְּבָרִים כ"ט): –'אֵין עֲמִידָה אֵלָא תְּפִלָּה' (בְּרַכּוֹת ו'): "לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם" – זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכַרְוֹנָם לְבִרְכָה (כְּתוּבָה ק"י): 'כָּל הַדֶּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלֹקֵי הֵינּוּ עַל-יְדֵי מָה תִּזְכּוּ שְׁתֵּהָא תְּפִלָּתְכֶם בְּאֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם וְכוּ', וּמוֹנָה עֶשֶׂר בְּחִינַת, הֵינּוּ בְּחִינַת מַחְאָת כַּף עַל יְדֵי מַחְיָאת כְּפִים, הַתְּפִלָּה הִיא בְּאֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּנ"ל:

תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין וְכוּ', הֵינּוּ בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ עַל-יְדֵי מַחְאָת כְּפִים, נִתְּבַטַּל מַחְשְׁבוֹת עֲבוֹ"ם כִּי כָּל הַדֶּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ דּוּמָה כְּמִי שֵׁאֵין לוֹ אֱלֹקֵי, וְכָל הַדֶּר בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל דּוּמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלֹקֵי וְעַל יְדֵי מַחְאָת כַּף אֲזִי הוּא דֶּר בְּאֹיֶרָא דְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ לוֹ אֱלֹקֵי וְנִתְּבַטַּל מַחְשְׁבוֹת עֲבוֹ"ם(שְׁמוֹת י"ז):

"וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה עַד בֵּא הַשָּׁמַשׁ", וְתַרְגּוּמוֹ: "פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ" וְנֶגֶד אֲמוּנָה, הֵם הַכְּפִירוֹת מַחְשְׁבוֹת עֲבוֹ"ם וְתַקוּנָּה עַל-יְדֵי תְּמִידִין, עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי מַחְאָת כַּף: וְזֶהוּ פְרוּשׁ, (יִשְׁעִיָה ס"ב): "וְהָיִית עֶטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד ה'" פְרוּשׁ: עַל-יְדֵי יַד ה', עַל יְדֵי מַחְאָת כַּף, שְׁנַתְּעוֹרֵר יְדִיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ – הוּא כְּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּתַקֵּן הַרְהוּרֵי עֲבוֹ"ם כִּי עַל-יְדֵי עֲבוֹ"ם פּוֹגֵם בְּתַפְאֶרֶת,

כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שָׁם מ"ד): "כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית" כְּשִׁמְתֶקֶן הִרְהוּרִיו, עַל יְדֵי זֶה, נַעֲשֶׂה עֶטְרַת תַּפְאֶרֶת, שְׁנַתְעֵטֵר תַּפְאֶרֶת בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה לּוֹ אִמּוֹ (שִׁיר הַשִּׁירִים ג):

פְּרוּשׁ אַחַר 'תַּפְלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין', פְּרוּשׁ, שְׁעַל-יְדֵי הַתַּפְלָה נִתְגַּלָּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הַנִּקְרָאִים כְּבִשׁוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּבִשֵׁי דְרַחֲמָנָא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשַׁלִּי כ"ז): "וּכְבָּשִׁים לְלְבוּשֶׁךָ" (כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל פְּסוּק זֶה בַּחֲגִיגָה י"ג, דְּבָרִים שֶׁהֵם כְּבִשׁוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכוּ') וְתְמִידִין הֵם כְּבָשִׁים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּמִדְבָר כ"ח): "אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר" וְכוּ' (עֵינַן זוֹהַר פִּנְחָס רכ"ו): וְעַל-יְדֵי תַפְלוֹת נִתְגַּלָּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹבָא עַל פְּסוּק: "כִּי תַעֲבֵר בְּמִים אֶתְךָ אָנֹכִי" (עֵינַן לִקְמוֹן ס' ע"ג וְלַעִיל ס' ט"ו):

פְּרוּשׁ אַחַר תַּפְלוֹת כְּנֶגֶד, הֵינּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד, שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִין תַּפְלָתוֹ וְנִקְרָאִים מְבוּל, שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִין אֶת תַּפְלָתוֹ וְתַקּוּנוֹ, שִׁיתֵן צְדָקָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עָלֶיהָ נֶאֱמַר: "אַרְץ לֹא גִשְׁמָה בְּיוֹם זַעַם" (כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל זְבַחִים קי"ג), וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נִצּוֹל מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְזֶה 'תְּמִידִין תַּקְנוֹם', תַּקּוּנָם עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁנֶאֱמַר בָּהּ: "אַרְץ אֲשֶׁר וְכוּ' תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ": גַּם 'אוֹרְאָ דְאַרְץ-יִשְׂרָאֵל מַחְכִּים' (בְּבֵא בְתָרָא קנ"ח): וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְדַּכְךָ מַחוּ, הֵינּוּ מַחְשְׁבָתוֹ.

"וְרֵאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם" (בְּרֵאשִׁית ט'), 'וְרֵאִיתִיָּה', עַל יְדֵי בְּחִינוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרֵר וְנִתְתַקֵּן בְּרִית עוֹלָם, בְּחִינוֹת תַּפְלָה, ח"י בְּרַכָּאָן דְּצִלוֹתָא, צְדִיק חַי עַלְמִין: וְכַל זֶה הָעֲנִין מִתְחַלֵּת סִימָן מ"ד עַד כָּאן, מַחְבֵּר יַחַד וְכֵן שְׁמַעְנוּ רַב דְּבָרִים אֵלּוֹ בְּדִרוּשׁ אֶחָד אֲךָ בְּכַתִּיבָתוֹ הַקְדוּשָׁה, חֲלָקָם קֶצֶת וְכֵן הִיָּה דְרַכּוֹ כְּמָה פְּעָמִים, וְלֹא יִדְעָתִי טַעְמוֹ:

וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹבְרִים שָׁמָּה לְרֵשֶׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מִיָּם
אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֶלְקֶיךָ דּוֹרֵשׁ אֹתָהּ תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה